

der. Der er jo navnlig i Kjøbenhavn en stor Mængde Handlende, der ere berettigede til at handle med formalede Kornvarer, saasom Møllere, Meels- og Grynhandlere og Spekhøfere, saa jeg troer virkelig ikke, at der i saa Henseende er nogen Mangel. Hvad det angaaer, at der er en kort Tid paa enkelte Dage om Ugen, paa hvilke Torvet kun maa benyttes af Forbrugerne, men ikke af dem, der ville gjøre Dyrkjøb, saa troer jeg ikke, at det i sig selv vilde være af en stor Betydning, om det blev ophævet eller ikke; men det maa bemærkes, at disse Indskrænkninger før have været meget betydeligere; de ældre Bestemmelser, der være i saa Henseende, ere for største Delen bleve ophævede i den senere Tid, saa der kun er meget Lidet tilbage af dem. Der er kun en Times Tid paa to Dage om Ugen, hvori Høfere og andre saadanne Næringsbrugere ere udelukkede fra Torvet. Saavidt jeg kan skjønne, er det aldeles stridende imod det almindelige Ønske i Kjøbenhavn, at dette Baand skulde ophæves, og, at man just ikke er meget tilfreds med, at det er blevet løsnet, saameget som det er, troer jeg ogsaa. Den Grund, hvorfor man ikke onsker, at disse Næringsbrugere, som ere meget talrige her i Byen, skulle have Udgang til Torvet i den første Time af hver af de ugentlige Torvedage, er den, at man mener, at de forhindre Andre i at komme frem, idet de blandt Andet ved deres Talrighed ere istand til at optage Terrainet for de Andre, saa at de ikke kunne komme til at kjøbe. Dette er i det Mindste den almindelige Mening, og det forekommer mig, at det ligger ganske i Forholdenes Natur, at den attraaede Forandring kunde have denne Virkning. Jeg troer derfor, at det er noget be-

trænkeligt at andrage paa at ophæve det Lidet af de ældre Indskrænkninger, der endnu bestaae. Det kunde maaskee i en Henseende være nyttigt, men det vilde dog kunne medføre Fornulempelser for de Forbrugere, der hellere ville kjøbe deres Varer paa Torvene end søge dem hos de Handlende. Det er vel sagt, at Kjøbenhavn i det Hele skulde lide, ved at de Handlende enkelte Timer ikke have Udgang til at kjøbe paa Torvet, idet Følgerne deraf skulde være, at Varerne bragtes til andre Steder, hvor der ikke var en saadan Torvetvang; men Kjøbenhavn har ved den større Afsetning, den frembyder, en saa stor Tiltrækning, at man ikke behøver at frygte for, at Folk skulde lade være at føre deres Varer til Kjøbenhavn, fordi de Handlende i en vis kort Tid maatte være udelukkede fra Torvet, uden der at kunne concurrere med Forbrugerne. Den ærede Taler har udbredt sig over en Placat af 1782, i hvis Følge han mener, at det kunde antages, at det altid kunde være de Handlende forbudt at opkjøbe Varer paa Torvene; men han erkender selv, at i Praxis fortolkes Placaten anderledes. Jeg kan heller ikke troe Andet, end at den Fortolkning af denne Bestemmelse, som er givet i Praxis, i og for sig er den rigtige, men jeg skal ikke indlade mig paa en vidtløftig Forhandling om, hvorledes denne Placat bør fortolkes, siden der i Praxis ikke møder nogen Hindring for de Handlende til udenfor den korte Tid, hvori den nævnte Indskrænkning hviler paa dem, at kjøbe Varer paa Torvene. Det er saaledes en temmelig ligegyldig Ouestion, om Hensigten med denne Placat af 1782 har været at påføre de Handlende en saadan Indskrænkning, der nu ikke længere findes Sted.